

**UCHWAŁA NR XLIX/922/17
RADY MIASTA KATOWICE**

z dnia 23 listopada 2017 r.

w sprawie nadania placowi położonemu na terenie miasta Katowice nazwy "Skwer Franciszka Szymkowiaka"

Na podstawie art. 18 ust. 1 w związku z art. 6 i 7 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r., poz. 1875)

**Rada Miasta Katowice
uchwała:**

§ 1. 1. Nadać nazwę "Skwer Franciszka Szymkowiaka" placowi położonemu w Katowicach u zbiegu ulic: Tadeusza Kościuszki i Alfonsa Zgrzebnioka.

2. Plac, o którym mowa w ust. 1 jest usytuowany jest na działkach nr 11/2, 11/4, 12/2, 39/144 i 39/146 karta mapy 66 obręb Bogucice-Zawodzie będących własnością Miasta Katowice, nr 13/2 i 70/4 karta mapy 66 obręb Bogucice-Zawodzie będących własnością Miasta Katowice na prawach powiatu oraz nr 39/147 karta mapy 66 obręb Bogucice-Zawodzie będącej własnością Miasta Katowice w użytkowaniu wieczystym Katowickiej Spółdzielni Mieszkaniowej w Katowicach. Jego usytuowanie ilustruje szkic sytuacyjny, stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

3. Biogram patrona palcu stanowi załącznik nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierzyć Prezydentowi Miasta Katowice.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Miasta
Katowice

Krystyna Siejna

SKWER FRANCISZKA SZYMKOWIAKA

Franciszek Szymkowiak – żołnierz, uczestnik powstania wielkopolskiego i III powstania śląskiego, funkcjonariusz Policji Województwa Śląskiego, zamordowany przez NKWD w Twerze.

Urodził się 16 grudnia 1894 roku w Górze (obecnie powiat jarociński w województwie wielkopolskim) w rodzinie Józefa i Agnieszki z domu Augustyniak. Podczas I wojny światowej walczył w armii niemieckiej. W 1918 roku brał udział w powstaniu wielkopolskim, a następnie uczestniczył w wojnach: polsko-ukraińskiej w 1919 roku i polsko-sowieckiej w 1920 roku. Po zakończeniu tej ostatniej przyjechał na Górną Śląsk i wziął udział w III powstaniu śląskim. Po przyłączeniu części Górnego Śląska do Polski wstąpił do Policji Województwa Śląskiego. Pełnił służbę jako funkcjonariusz w Komendzie Miejskiej, a także Powiatowej w Katowicach.

We wrześniu 1939 roku uczestniczył w obronie Katowic. Brał udział w rozbiciu oddziału Freikorpsu przy obecnej ul. Warszawskiej. Dnia 3 września 1939 roku wraz z pozostałą Policją Województwa Śląskiego ewakuował się na wschód. Został zamordowany przez NKWD 13 kwietnia 1940 roku.

Za zasługi odznaczono go licznymi odznaczeniami, także pośmiertnymi. Decyzją Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego z dnia 1 października 2007 roku jako ofiara zbrodni katyńskiej został pośmiertnie awansowany do stopnia służbowego aspiranta Policji Państwowej. Był postacią związaną z Górnym Śląskiem i Katowicami od III powstania śląskiego do września 1939 roku. Tutaj położył swe zasługi w pracy zawodowej oraz w walce o polski Górny Śląsk, dlatego też wskazane jest jego upamiętnienie w Katowicach.

Opracowała Urszula Rzewiczok
Muzeum Historii Katowic
na podstawie informacji przekazanych
przez Ogólnopolskie Stowarzyszenie
„Rodzina Policyjna 1939”